

VUURBRON

juli 2025

incident uitgelicht
Leegtrekken
en uitrijden

PARTNERS

Samen werken aan
brandveilige woongebouwen

FAMILIEPORTRET

Verenigingsgevoel
in Nieuwleusen

Inhoud

- 04 IN DE KIJKER
- 08 DE POST VERTELT
- 10 ONDER DE LOEP
- 12 COLLEGA'S AAN HET WOORD
- 14 IN BEELD
- 18 FAMILIEPORTRET
- 20 PARTNERS
- 24 DE ONTMOETING
- 26 AAN DE STUDIE
- 28 ACHTEROP

De Vuurbron
juli 2025
33de jaargang nummer 2

Magazine van Veiligheidsregio IJsselland
Verschijning: 4 x per jaar
Hoofd- en eindredactie: team Communicatie
Redactie:
Ellen Kilian
Mariska Kruithof
Janny Nijsingh
Marcel van Saltbommel

Foto-omslag: Gerrit Euverman
(gefotografeerd door Roan van Dam).

De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen
in te korten of journalistiek aan te passen.

Uitgave door team Communicatie van
Veiligheidsregio IJsselland.

Kopij voor het volgende nummer kun je aanleveren
bij je contactpersoon of door te mailen naar de
redactie via communicatie@vrijsselland.nl.
De deadline is 2 september 2025.

06
INCIDENT UITGELICHT

16
DE OEFENING

22
DE TOEKOMST VAN DE BRANDWEER

Terugblikken en vooruit kijken

Op 8 april stond ik voor het laatst op het ontmoetingsplein aan de Marsweg en nam ik afscheid van een geweldige organisatie en een fijne groep mensen. Het was een moment om terug te kijken op de jaren die ik hier heb gewerkt, waaronder elf jaar als hoofdredacteur van dit blad. Tijdens mijn afscheid besepte ik hoeveel bijzondere momenten ik heb meegemaakt en welke invloed deze nog steeds hebben. Terugkijken is belangrijk, want het helpt je te beseffen wat je hebt bereikt en hoe je verder wilt. In dit nummer lees je onder andere over de brand in Balkbrug. Dit was tevens mijn laatste inzet als taakcommandant. Het was een inzet waar we van kunnen leren en die ik graag met jullie deel.

Hoewel ik de brandweer en de veiligheidsregio zal missen, kijk ik vooral vooruit naar mijn nieuwe uitdagingen. Ik wens de organisatie en iedereen die ik heb mogen ontmoeten veel goeds. Blijf van elkaar leren, haal lessen uit het verleden en werk samen aan een nog betere toekomst.

Veel leesplezier!

^Gerrit Euverman

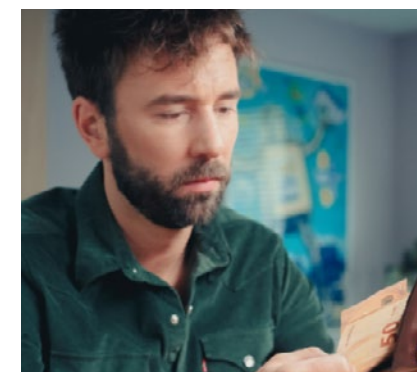
ondertussen online

in LINKEDIN

ONDERTEKENING NBT

Op 2 mei werd door burgemeester Offinga van Hardenberg en DRV de overeenkomst getekend voor de levering van vier nieuwe natuurbrandbestrijdingsvoertuigen terreinvaardig (NBT). Deze nieuwe voertuigen vervangen de oude en worden in 2026 geleverd aan Hardenberg, Ommen, Dalfsen en Staphorst.

f FACEBOOK

LAAT JE NIET VERRASSEN

Kun je nog betalen als de stroom uitvalt? Hoe lang red jij het zonder drinkwater? Heb jij een noodpakket in huis? Check hoe jij je goed kunt voorbereiden op www.vrijsselland.nl/ laatjenietverrassen

in LINKEDIN

COPI OEFENING BIJ WINDESHEIM

Op 21 mei oefenden we samen met studenten van de minor Veiligheid en Recht (Windesheim) een realistisch crisisscenario: een zeer grote brand door meerdere in brand gestoken voertuigen. De CoPI-oefening bood waardevolle inzichten in multidisciplinaire samenwerking, zelfevaluatie en het versterken van het eerste overleg.

Briefingapp ondersteunt nu ook oefenavonden op de posten

TEKST: LINDA STEENWELLE
BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

Brandweerposten in onze regio gebruiken al enkele jaren de briefingapp: een app waarin belangrijke informatie wordt gedeeld over het repressieve optreden van de brandweer, zoals veiligheidsinstructies, werkwijzen en actuele aandachtspunten.

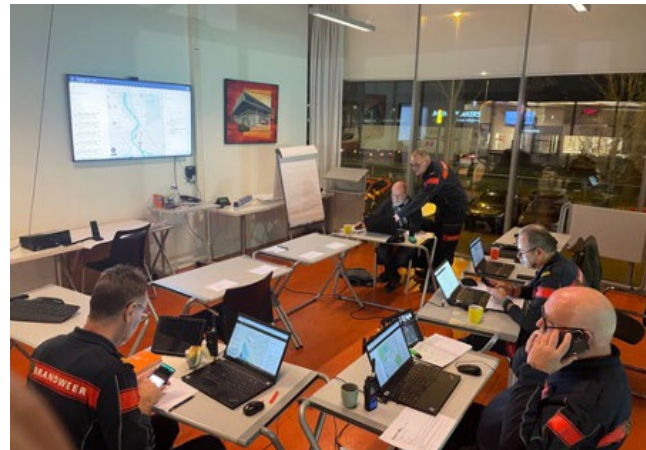
De app is recent doorontwikkeld en wordt steeds vaker ingezet bij de start van oefenavonden. De ploegleider deelt dan via de app belangrijke mededelingen, waarna de oefenleider de oefening toelicht. Ook is er ruimte voor een kort leeronderwerp dat het team samen bespreekt.

ERVARINGEN UIT DE PRAKTIJK

De eerste ervaringen zijn positief. De briefing zorgt voor meer structuur, houvast en vakinhoudelijke gesprekken. Tegelijkertijd verschilt het gebruik per post: sommige teams zijn enthousiast, anderen nog wat zoekend. Dat hoort bij het invoeren van een nieuwe werkwijze.

Doorontwikkeling vanuit de praktijk

De briefing is ontwikkeld op basis van input uit het veld en wordt stap voor stap verbeterd. Posten kunnen ermee oefenen, feedback geven en hun eigen werkwijze ontwikkelen. Zo bouwen we samen aan een praktische en bruikbare tool.

Tweede grootschalige DCU oefening succesvol

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: EIGEN ARCHIEF

Dinsdagavond 18 maart trok de fictieve storm Storm-VRIJ voor de tweede keer door onze regio. Door hoge windsnelheden en regen ontstond veel overlast. De algemeen commandant brandweer (AC-B) startte daarom de DCU-procedure (decentrale uitgifte van incidenten).

Zes DCU-posten, 24 posten en zo'n 35 eenheden uit onder meer de gemeenten Olst-Wijhe, Deventer, Zwolle, Raalte, Dalfsen, Ommen en Hardenberg namen deel aan deze tweede oefening.

Ruim 250 voorbereide stormmeldingen werden tijdens de avond afgehandeld. Daarbij werd specifiek geoefend op het verhogen van prioriteit bij incidenten, zoals het omvallen van bomen op gasleidingen of ietsel bij personeel. In het gebied Ommen-Hardenberg deed ook externe partij ROVA succesvol mee.

De sectie Brandweer coördineerde vanaf de Marsweg in Zwolle en kreeg onder meer te maken met stroomuitval op diverse DCU-posten.

Oefenleider Jeroen Mulder: "Een lang gekoesterde wens kwam uit met deze grootschalige oefening in IJsselland. Iedereen was enthousiast. Ook LiveDCU, het nieuwe systeem dat meldingen digitaal naar de voertuigen stuurt, is succesvol getest."

Meer weten over de DCU-procedure? Bekijk de aandachtkaart in het Handboek IJsselland.

Samen werken aan risicogericht voorbereiden

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: EIGEN ARCHIEF

Vier actuele thema's staan centraal binnen risicogericht werken bij Veiligheidsregio IJsselland: energietransitie, langdurige stroomuitval, plotselinge hevige neerslag en ziektegolf. Elk thema heeft een themahouder, een eigen projectgroep én een eigen aftrapmoment gehad.

Het uitgangspunt is duidelijk: voorbereid zijn op risico's die grote impact kunnen hebben op onze regio.

Jelle Nijeboer, themahouder Plotselinge hevige neerslag, blikt terug op de aftrap: "Door met een afvaardiging uit alle VR-teams en externe partners te kijken naar een risico dat ons allen raakt, krijgen we inzichten in elkaars werk, behoefte maar ook zorgen. Samen kijken we naar maatregelen waar we het verschil kunnen gaan maken in de toekomst. Mooi en inspirerend om dit integraal op te pakken, want er liggen veel kansen in de samenwerking!"

De komende tijd werken de projectgroepen verder aan concrete acties. Onder andere met het formuleren van de projectdefinitie, het in kaart brengen van de risico's, het bepalen van wat het risico met zich meebrengt, wat onze rol als veiligheidsregio is, welke externe partners een rol hebben én hoe te komen tot een voorstel van maatregelen om de effecten van dit risico te verkleinen.

Kennisessies brandveiligheid voor gemeenten

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: ROAN VAN DAM

Op 17 april en 15 mei volgden VTH medewerkers uit alle elf gemeenten binnen IJsselland kennisessies over bouwkundige brandveiligheid in Kampen en Raalte.

Onder leiding van Joep Kleinheerenbrink werd kennis gedeeld over onder meer brandscheidingen, rookwerendheid, materiaalgebruik, veelvoorkomende bouwfouten en brandbeveiligingsinstallaties. Ook kwamen praktische toezichtpunten aan bod, zoals brandwerende deuren, beglazing, vuurlast en obstakels in vluchtroutes, zoals scootmobielen.

De sessies zijn een initiatief van team Risicobeheersing en bedoeld om het kennisniveau van toezichthouders te verhogen én de samenwerking met gemeenten en omgevingsdiensten te versterken. De opkomst en betrokkenheid waren groot. Er volgen dan ook meer sessies in de toekomst.

Zo werken we samen aan een brandveilige gebouwde omgeving én aan de veiligheid van onze eigen repressieve collega's.

Leegtrekken en uitrijden bleek de remedie

TEKST: JANNY NIJSINGH BEELD: MARCEL VAN SALTBOMMEL

Het is bijna tien voor zeven die zondag 9 maart als de piepers afgaan bij de collega's van Brandweer Balkbrug. De ploeg wordt gealarmeerd voor een industriebrand. Het blijkt te gaan om Van Werven Recycling aan de Vierde Katinger. De opschaling gaat snel en om 07.20 uur is het GRIP 1.

"Het klinkt misschien gek, maar voor ons was dit eerlijk gezegd wel een mooie inzet na twee keer een zware hulpverlening. We konden ons puur richten op de brandbestrijding. Er waren geen mensen bij betrokken," zegt bevelvoerder Herman ten Kate. Jurry Schenk, die dag aanwezig als schaduw bevelvoerder, beaamt dat.

ROOK OVER HET DORP

Dat het GRIP werd had vooral te maken met de rook die laag over het dorp trok. Om mensen te waarschuwen werd NL-Alert ingezet. "Maar daarmee hebben we niet iedereen bereikt, bleek achteraf. Dat is bijzonder, maar heeft verder niet tot problemen geleid. Wij kennen het dorp en veel mensen goed en wachten niet af. Als ik zie dat de kaasfabriek in de rook ligt, dan bel ik ze rechtstreeks om ze te informeren en maatregelen te nemen, want als ze de

bedrijfsprocessen moeten stilleggen is dat een enorme kostenpost. Dat was gelukkig niet nodig. En we zijn in het algemeen nogal nuchter hier. Mensen zien zelf wat er aan de hand is en vinden het hooguit lastig dat ze de hond tijdelijk via een andere route moeten uitlaten."

De brand bij het recyclingbedrijf ontstond in een berg afval die los gestort was in de hal. "Een van onze ploegleden werkt er en vijf jaar geleden was er hier ook brand. Dan weet je wel ongeveer wat je kunt aantreffen," aldus Herman.

BRANDEND MATERIAAL

Wilfrid Pappot was een van de bevelvoerders die met zijn ploeg vanuit Dedemsvaart kwam ondersteunen. "De vlammen kwamen al snel uit het dak en dat is als enige deel verloren gegaan. Een aandachtspunt was het brandend materiaal dat naar beneden kwam en in andere containers met afval terechtkwam. Om nieuwe brandhaarden te voorkomen, hebben we meteen ingezet op afblussen."

OPEN DOOSJE

Er werd veel materieel ingezet in Balkbrug, waaronder de hoogwerker, waterwinning, een drone om mee te verkennen en blusrobot Fikthor. "De hoogwerker ging tijdens de inzet kapot. Dat was wel even spannend voor de manschappen, maar werd gelukkig goed opgelost." De blusrobot had bij deze brand eigenlijk geen functie, vinden zowel Wilfrid als Herman en Jurry. "Er was geen instortingsgevaar, want het dak was er immers al af. Het was in feite een open doosje. En dan is de aanpak: alles leegtrekken met de shovel of kraan en naar buiten rijden."

DROGE WORST EN BIER

Het sein brand meester volgde even na 13.00 uur. Van Werven kon kort daarna de werkzaamheden weer oppakken. De ploeg van Balkbrug werd bedankt met droge worst en een kratje bier.

Een nieuwe thuisbasis voor een hecht team

TEKST: ELLEN HESSELS BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

Na zestig jaar uitrukken vanaf de Oldenhof heeft de brandweer van Gramsbergen sinds december een nieuw thuis: een moderne, ruime en duurzaam verbouwde kazerne aan de Oostersmaat. Niet alleen een praktische verbetering, maar ook een symbolisch nieuw hoofdstuk voor het hechte team dat klaarstaat voor de inwoners van Gramsbergen en omstreken.

Voor ploegleider Michel van Kleef was de verhuizing meer dan een verandering van locatie. Het is het resultaat van jaren inzet en meedenken over de toekomst van de ploeg. "Overdag zijn veel van onze vrijwilligers aan het werk op het nabijgelegen bedrijventerrein," vertelt hij. "Dat we nu zó dichtbij zitten, scheelt kostbare seconden bij een uitruk."

VAN ALLE GEMAKKEN VOORZIEN

De nieuwe kazerne is van alle gemakken voorzien. Beneden zijn de douches, toiletten en de verbinding met de stallingsruimte, waar de tankautospuiter en de personenbus staan. Boven is ruimte voor trainingen, een kantine én binnenkort ook een sportruimte, mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van burgemeester Maarten Offinga bij de officiële opening.

"De sportruimte is een mooie faciliteit op onze kazerne. Onze ploegleden oefenen er bijvoorbeeld voor de PPMO. In een gewone sportschool doe je dat soort oefeningen

niet zo snel. We willen de cadeaubon van de burgemeester gebruiken als startbedrag voor een groter plan: een Stairmaster kopen. Zo kunnen we ook dat onderdeel van de PPMO goed oefenen, gewoon in onze eigen kazerne."

EEN TEAM DAT ZICH THUIS VOELT

De ploeg telt twintig vrijwilligers, zonder dat er een tekort dreigt. "Waarschijnlijk omdat dit gewoon een leuk team is," zegt Michel met een glimlach. Die sterke betrokkenheid zie je ook terug in hoe de ploeg de buurt informeerde over de verhuizing. Michel vertelt: "Samen met teamleider Erik Pluim ben ik naar de naaste burens gegaan om iedereen persoonlijk te vertellen dat we ons in dit nieuwe pand gingen vestigen. Nadat de direct omwonenden bijgepraat waren, kwamen de gesprekken tussen dorpsbewoners en onze ploegleden vanzelf op gang. Het nieuws ging als een lopend vuurtje door het dorp en we ontvingen alleen maar positieve reacties. Naaste burens kwamen zelfs met een welkomstgeschenk en we kregen een hoop bloemen en kaartjes."

"De nieuwe burens wisten vooraf niet zo goed wat ze konden verwachten van een brandweerkazerne naast de deur, maar inmiddels zien ze dat het allemaal erg meevalt. We voelen ons heel erg welkom hier."

OOG VOOR ELKAAR

"In Gramsbergen zijn we echt een hecht team. Dat komt doordat we elkaar regelmatig opzoeken buiten de uitrukken en oefeningen om. Zo gaan we eens in de twee jaar op teambuilding, en dat doen we altijd net wat uitgebreider. We zijn dan wat langer samen, en dat zorgt voor mooie gesprekken. Je leert elkaar op een andere manier kennen en merkt soms dingen op die anders misschien onopgemerkt blijven. Zit iedereen goed in z'n vel? Kunnen we iets voor elkaar betekenen? Pas als je die vragen durft te stellen en naar elkaar omkijkt, ben je écht een team waar je op kunt bouwen. Die traditie geven we dan ook niet op – ook niet in de nieuwe kazerne."

TROTS OP ONS NIEUWE THUIS

"Voor mij persoonlijk voelde het nieuwe gebouw niet echt nieuw, omdat ik vanaf het begin bij het hele proces betrokken ben geweest. Van het eerste idee tot aan de inrichting en het contact met de architect – ik heb alles van dichtbij meegemaakt. Het is trouwens de eerste kazerne binnen Veiligheidsregio IJsselland die volgens de nieuwe blauwdruk is verbouwd, dus het was voor iedereen een beetje pionieren. Nu we er een paar maanden zitten, kunnen we zeggen: het werkt top! Vooral tijdens een uitruk merken we het verschil. De routing is strak geregeld. Bij binnenkomst drukken we op een zwarte knop en dan gaan automatisch de glazen schuifdeuren én de roldeuren open – en blijven zes minuten open. Dat scheelt weer kostbare tijd."

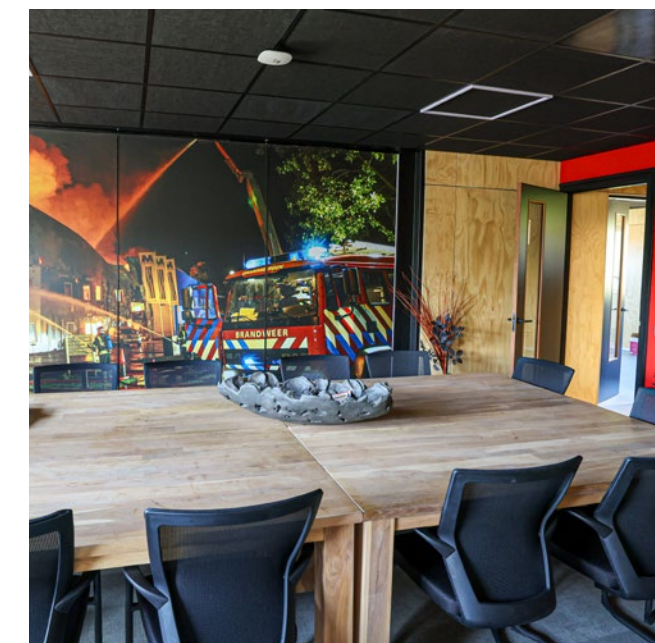
TROTS EN TOEKOMST

De opening op 27 december werd groots gevierd, met een symbolische 'uitruk' door burgemeester Offinga. De geschiedenis van brandbestrijding in Gramsbergen kwam ook aan bod: van de verwoestende branden in 1517 en 1777 tot de bouw van de eerste brandweergarage in 1950.

"In de oude kazerne aan de Oldenhof hebben we lief en leed gedeeld. Er zijn zóveel herinneringen. Van spannende uitrukken tot mooie momenten met het team. Die plek zal altijd speciaal blijven. We hopen dat de inwoners van Gramsbergen trots zijn op hun brandweer. We willen ons op de nieuwe plek meer laten zien, meer contact maken met de buurt en mensen een kijkje geven in onze wereld. Op 13 september organiseren we daarom een open dag. Iedereen is welkom om de nieuwe kazerne te bewonderen en kennis te maken met het team dat altijd klaarstaat – vaak zonder dat iemand het merkt."

En de droom voor komende jaren? "Dat we als team net zo hecht blijven als nu."

En de droom voor komende jaren? "Dat we als team net zo hecht blijven als nu, en dat iedereen voldoening blijft halen uit het werk dat we doen voor Gramsbergen. De laatste jaren is er veel verjonging geweest, en de toekomst ziet er goed uit. We zijn op volle sterkte – en klaar voor wat komen gaat!"

Vorbereid zijn is geen overbodige luxe

TEKST: ILONA OOSTERKAMP BEELD: WENDY BRINKHUIS EN EIGEN ARCHIEF

‘Wat als het internet wegvalt? Of als we dagenlang geen stroom hebben?’ Veel mensen denken: dat gebeurt toch niet? Maar collega Edwin Posthumus van team Beheer & Techniek denkt daar anders over. Voor hem is dit geen gek idee, maar iets waar hij zich thuis al jaren op voorbereidt. Hij heeft een goed gevulde noodvoorraad, slimme manieren om energie op te wekken en om te kunnen communiceren. Edwin weet precies wat je nodig hebt om in spannende situaties toch door te kunnen gaan.

EEN WAKE-UP CALL

Zijn pad richting zelfredzaamheid begon na twee heftige gebeurtenissen: de aanslagen op 11 september in New York en een jaar later een grote stroomstoring in zijn woonplaats. "We zaten meer dan 24 uur zonder stroom. Geen licht, geen warme maaltijd, en we moesten toch even zoeken naar de kaarsen en de zaklampen. Dat was een wake-up call." Sindsdien heeft Edwin stap voor stap zijn noodvoorraad opgebouwd. Wat begon met extra spullen na een stroomstoring, groeide uit tot een handig systeem. Dat past ook goed bij zijn hobby: oude legervoertuigen. "Vanuit die hobby overnachten we regelmatig buiten in het veld. Dan neem je vanzelf een aggregaat, kookstelletjes, water en houdbaar eten mee. Die spullen staan nu ook paraat voor als het echt nodig is."

VAN AGGREGAAT TOT WATERJERRYCANS

Edwin is goed voorbereid. In huis ligt een noodpakket klaar met ingeblikt voedsel, water, een radio op batterijen, gereedschap en meerdere zaklampen. Zijn houtkachel biedt warmte als de verwarming uitvalt en er is altijd brandstof voor een noodaggregaat. "We testen die regelmatig. Je wilt niet pas bij een storing ontdekken dat hij het niet doet." Ook aan de viervoeters is gedacht: Edwin en zijn vrouw hebben vijf honden. "Die drinken en eten veel. Sinds corona hebben we altijd brokken voor een maand op voorraad."

ZORGEN OM KWETSBARE GROEPEN

Edwin weet dat niet iedereen zich zo uitgebreid kan voorbereiden. "Mijn moeder is 92 en woont alleen in een flat. Als de stroom uitvalt, doet de lift het niet, komt er geen water meer uit de kraan en ze heeft medicijnen nodig. Je merkt dan hoe kwetsbaar mensen kunnen zijn." Ook over jongere mensen maakt Edwin zich zorgen. "Veel mensen, zeker jongere mensen, zijn gewend dat alles er altijd is. Veel mensen doen elke dag boodschappen en hebben bijna niks op voorraad. Maar als de winkels dicht zijn, of er even geen water is, dan heb je echt een probleem."

HET HOEFT NIET INGEWIKKELD TE ZIJN

Volgens Edwin hoeft voorbereiden helemaal niet ingewikkeld of duur te zijn. "Je hebt meer in huis dan je denkt. Denk aan kaarsen, waxinelichtjes, zaklampen, wat ingeblikt eten, water en contant geld. Het gaat erom dat je weet waar het ligt zodat je het in een noodsituatie snel kunt pakken." Sommige spullen zijn handig, maar niet per se nodig. "Een noodradio is mooi, maar je kunt ook via de autoradio luisteren naar belangrijke informatie als je geen stroom hebt."

TIP VAN EDWIN: BEGIN GEWOON

Zijn advies? "Begin klein. Denk na over jouw situatie. Wat heb je nodig als je 72 uur zonder stroom zit. Heb je medicijnen nodig? Zijn er kinderen in huis? Wil je warm eten kunnen maken? Daar kun je op voorbereiden. Je hoeft echt geen extreme 'prepper' te zijn. Maar een beetje nuchter nadenken helpt enorm."

OOK BELANGRIJK VOOR JE WERK

Edwin weet vanuit zijn werk hoe belangrijk voorbereiding is. "Als het thuis goed geregeld is, kunnen wij bij een crisis gewoon ons werk doen. Tijdens corona hebben we dat ook gezien: alles liep thuis goed, dus op het werk konden we doorgaan." Hij hoopt dat meer collega's erover gaan nadenken. "Je hoeft echt geen legervoertuig met veldkeuken in de schuur te hebben. Maar een goede watervoorraad, kaarsen, dekens en een paar blikken voedsel? Dat zou eigenlijk iedereen moeten hebben."

VOORBEREID ZIJN GEEFT RUST

De boodschap van Edwin is duidelijk: voorbereid zijn geeft rust. Niet omdat je denkt dat het misgaat, maar omdat je weet dat je kunt handelen als dat nodig is. Het maken van een noodpakket hoeft geen groot project te zijn, het begint met bewustwording en doen.

Wil jij ook aan de slag met jouw noodpakket, maar weet je niet waar te beginnen? Kijk op www.vrijsselland.nl/ laatjenietverrassen voor handige tips en een overzicht van wat je nodig hebt. Zo worden we samen stap voor stap sterker.

Van vergunning tot veiligheid: samen werken aan evenementen

TEKST: LAURA JANSEN BEELD: ROAN VAN DAM

Zodra de temperaturen stijgen, stijgt ook het aantal evenementen in IJsselland. Voor bezoekers draait het om zorgeloos genieten, maar achter de schermen zijn organisatoren, gemeenten en onze collega's al maanden bezig met de voorbereiding. Drie collega's uit de multidisciplinaire werkgroep evenementen geven een inkijkje in hun gezamenlijke aanpak.

^Marjolein Hagedoorn (Risicobeheersing)

EÉN WERKGROEP, MEERDERE EXPERTISES

De multidisciplinaire werkgroep evenementen bestaat uit evenementenadviseurs van de GHOR, brandweer en politie. Tijdens het seizoen komen zij wekelijks bijeen om evenementen in IJsselland te bespreken. Hun werk is veelzijdig: van risicoanalyses en planbeoordelingen tot schouwen en doorleefsessies. "Door onze kennis te bundelen, komen we tot één integraal en onderbouwd advies voor de gemeente," vertelt Marjolein. "We vullen elkaar aan en stellen gezamenlijk de juiste vragen aan de organisator."

"We vullen elkaar aan en stellen gezamenlijk de juiste vragen aan de organisator."

VAN RISICOANALYSE TOT MAATWERKADVIES

Een organisator vraagt bij de gemeente een evenementenvergunning aan. De gemeente maakt vervolgens een risico-inschatting. Bij evenementen met verhoogd risico vragen zij een multidisciplinair advies aan de veiligheidsregio. Dat advies is maatwerk, zegt Jordan. "We kijken altijd naar vier profielen: locatie, publiek, type activiteit en de organisator. Dat bepaalt hoeveel inzet er nodig is en wat voor soort inzet."

Na de risicoanalyse volgt een gezamenlijk overleg met de organisator en de gemeente. Daarbij wordt teruggeblikt op eerdere edities en worden plannen aangescherpt. Op basis daarvan brengen de hulpdiensten samen advies uit over thema's als openbare orde, crowdmanagement, risicovol weer, verkeer, bereikbaarheid en aanrijroutes voor de hulpdiensten. Daarnaast leveren GHOR, brandweer en politie ieder hun eigen vakinhoudelijke bijdrage: van brandveiligheid en medische zorg tot de inzet van beveiliging en crowdmanagement. Al die punten worden verwerkt in één integraal advies voor de gemeente, die het vervolgens vertaalt naar vergunningsvoorwaarden.

VOORBEREIDEN, DOORLEVEN EN CONTROLEREN

Na de vergunningverlening begint de operationele voorbereiding. "Voor sommige evenementen organiseren we een doorleefsessie," legt Gerwin uit. "Daarin nemen we met de organisator enkele realistische scenario's door, zoals risicovol weer of een grote vechtpartij. Wat betekent dat voor de inzet? Hoe snel kunnen we opschalen? Het helpt om die situaties vooraf te bespreken." Ook intern worden dienstdoende collega's voorbereid. Informatie over het evenement wordt gedeeld via de briefingapp, een informatiekaart en LCMS. Daarnaast is er tijdens de wekelijkse operationele briefing aandacht voor de bijzonderheden van die week.

^Gerwin de Groot (GHOR)

"En vlak voor de start van het evenement lopen we samen met de gemeente een schouw," vult Marjolein aan. "Dan controleren we of alles inderdaad volgens afspraak is ingericht. Soms zie je ter plekke toch dingen die nog aangepast moeten worden."

"We kijken altijd naar vier profielen: locatie, publiek, type activiteit en de organisator."

IEDER EVENEMENT IS UNIEK

Jaarlijks vinden er in IJsselland honderden evenementen plaats: van bloemencorso's tot sportwedstrijden en zomerfeesten. Sommige zijn vertrouwd, zoals het Bevrijdingsfestival in Zwolle, Stöppelhaene in Raalte en het Dickens Festijn in Deventer. Andere zijn eenmalig, zoals Serious Request of een huldiging van een sportclub. "Elk evenement vraagt een andere aanpak," zegt Jordan. "Een besloten terrein met toegangspoorten vraagt iets anders dan een open binnenstad die voor iedereen toegankelijk blijft. En een nieuwe organisator begeleiden we intensiever dan een ervaren partij."

SAMEN STERK VOOR VEILIGE EVENEMENTEN

Het werk van de werkgroep is grotendeels onzichtbaar voor het publiek, maar onmisbaar voor de veiligheid. "Het mooiste is: je doet het echt samen," zegt Gerwin. "We vertrouwen op elkaars expertise en maken gezamenlijk afwegingen. Zo zorgen we ervoor dat bezoekers veilig kunnen genieten, wat er ook gebeurt."

^Jordan Weggelaar (politie)

Andere leden van de multidisciplinaire werkgroep evenementen zijn:

Annemarie Mars vanuit de GHOR. Didier Claessen, Martijn Hoogenraad en Willemijn ten Hoopen vanuit de brandweer. Anita Dijkslag (samen met Willemijn ten Hoopen) als regionaal evenementencoördinator

KENNISSESSIE EVENEMENTVEILIGHEID

Binnenkort organiseren we een kennissessie over evenementenveiligheid. Zodra dit meer vorm krijgt hoor je van ons!

MEER INFO

Heb je vragen of opmerkingen over evenementen in IJsselland? Neem gerust contact op met één van onze collega's. Je kunt ons bereiken via evenementen@vrijsselland.nl of kijk op SharePoint voor meer info.

Ongeval letsel N377 – Hasselt

Uitslaande brand in woonboerderij – De Krim

Middelbrand in tuinhuis – Punthorst

Grote brand in bijgebouw – Rouveen

CoPI oefening bij Attractiepark Slagharen

Inzet Handcrew bij natuurbrand Ede

Diploma-uitreiking nieuwe manschappen

Grote brand agrarisch Venneweg – Dalfsen

Technasium Brandweer Awards

Natuurbranden Steenwijk

Grote brand in stoffenwinkel – Dedemsvaart

Bevelvoerders volop in actie tijdens realistische trainingen

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: HENK LOCHT

Twee dagen lang uit de dagelijkse drukte, volledig in de leerstand en samen werken aan nóg beter vakmanschap. In Zweden, Vlissingen en op Troned krijgen onze bevelvoerders realistische trainingen voorgeschoteld waarbij alles draait om persoonlijke oefendoelen. Henk Locht, adviseur vakbekwaamheid en kartrekker van deze oefeningen, vertelt hoe dat ging, wat ze geleerd hebben én waarom deze trainingen zo belangrijk zijn.

Afgelopen november en april trokken onze bevelvoerders eropuit voor speciale trainingen in Zweden en Vlissingen. Tijdens deze tweedaagse sessies doken ze volop in hun vak. “Je bent echt twee dagen volledig gefocust. Dat merk je: wat je in de eerste oefening leert, gebruik je direct in de volgende. Alles blijft veel beter hangen.”

LEREN DOOR TE DOEN EN TE OBSERVEREN

De trainingen waren speciaal voor bevelvoerders, maar ze oefenden niet alleen in hun eigen rol als leidinggevende. Soms stonden ze ook als manschap in het veld of luisterden ze als ‘schaduw’ mee. Zo zagen ze direct hoe hun acties en commando’s overkomen op het team. Tijdens de oefeningen werden ze beoordeeld door waarnemers, die feedback gaven op basis van de exameneisen.

GERICHTE OEFENINGEN ZORGEN VOOR SNELLE LEERCURVE

Bevelvoerders hebben een bijzondere rol: ze moeten snel kunnen schakelen en leidinggeven onder druk. “Daarom krijgen zij extra realistische trainingen, los van de reguliere oefeningen op de posten. En met succes: de leercurve is enorm. ‘s Avonds bespreken we altijd de highlights en wat er beter kan. Zelf ervaren, uitleggen en samen bespreken: zo leer je het meeste. En ook vanuit praktisch oogpunt. In totaal trainen er zo’n 200 bevelvoerders, in één week kunnen 36 bevelvoerders meedoen.”

REALISTISCH TRAINEN OP MEERDERE LOCATIES

Het mooie is dat je op de oefencentra in Zweden, Vlissingen en op Troned realistisch kunt oefenen. Elk oefencentrum kan nagenoeg dezelfde oefeningen bieden, met dezelfde thema’s en leermomenten. “We zijn nu in Zweden en in Vlissingen geweest. In het najaar gaan we naar Troned en in 2026 is er nog een extra veegsessie gepland.”

OEFENEN MET ACTUELE EN COMPLEXE SCENARIO’S

De trainingen staan bol van de leerdoelen: van brandbestrijding 2.0 en situationele commandovoering tot omgaan met maatschappelijke incidenten. Denk aan branden bij zonnepaneelinstallaties of incidenten waarbij emoties hoog oplopen. In totaal werkten de deelnemers in twee dagen twaalf verschillende scenario’s af. Elk scenario had een eigen thema, afgestemd op actuele ontwikkelingen.

ALLES KLOPTE – TOT HET KLEINSTE DETAIL

Vanaf het eerste moment stonden de deelnemers in de leerstand. Ze kregen professionele feedback, werd er professioneel tegenspel geleverd en werd er geoefend met actuele thema’s. En natuurlijk was het ook gewoon gezellig. Er is veel waardering voor team Vakbekwaamheid, dat de trainingen heeft georganiseerd. “Alles was tot in de puntjes voorbereid: van het ensceneringsmateriaal en realistische

kleding tot banners en zelfs papierwerk dat klopte bij het scenario. Alles om te zorgen dat deelnemers zich echt midden in het incident waanden.”

BLIJVEN INVESTEREN IN REALISTISCH EN SAMEN OEFENEN

“We werken aan een meerjarenplan om deze manier van trainen voort te zetten. Financieel moet het haalbaar blijven, maar de behoefte is duidelijk. Realistisch oefenen blijft ook op de posten belangrijk, en daarnaast houden we aparte trainingen en thema-avonden voor bevelvoerders. De kracht van deze trainingen zit niet alleen in het realisme, maar vooral in het samen leren en groeien. Met elkaar, voor elkaar – zodat we als brandweer klaar zijn voor wat er ook op ons pad komt.”

Verenigingsgevoel in Nieuwleusen

TEKST: ELLEN KILIAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

Wilco van der Woude (56) zit in Nieuwleusen op alle plekken in de tankautospuiter die er zijn: als bevelvoerder, chauffeur en manschap. Zoon Ruben (25) zit nu twee jaar bij de brandweer en is sinds januari volwaardig manschap. Hij woont nog thuis en bij een uitruk carpoolen ze naar de kazerne (die ze vanuit het keukenraam kunnen zien).

De opa en vader van Wilco zaten bij de brandweer. Toen Wilco jaren geleden naar Nieuwleusen verhuisde en er nieuwe vrijwilligers werden gezocht, meldde hij zich meteen aan. Dat is nu 23 jaar geleden. Ruben groeide op met verhalen over de brandweer en zat zelf ook bij de jeugdbrandweer. De vrijwillige brandweer leek hem wel

mooi maar hij was ook druk met zijn baan en hielp ook nog met melken bij een boer. Toen die een melkrobot kreeg was dat een mooi moment om ook vrijwilliger te worden.

SAMEN OP UITRUK

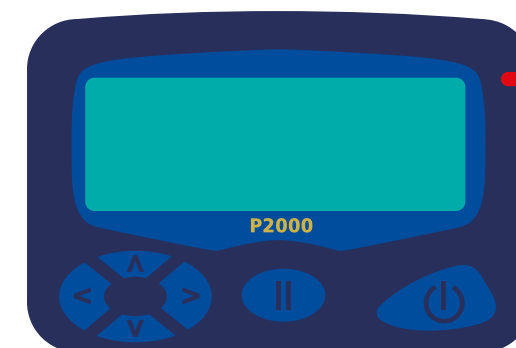
Ruben kon zijn ervaring met koeien meteen gebruiken bij zijn eerste uitruk. Er stonden zo'n twintig koeien inde put van een oude melkstal. Door zijn ervaring wist hij precies wat hij moest doen, en dat viel ook zijn vader op. Andersom kon Ruben tijdens zijn opleiding vragen stellen aan zijn vader die al veel ervaring had. Ze zijn ook al eens samen aanvalsploeg geweest bij een tilassistentie. Ruben hoopt nog een keer samen met zijn vader een echte brand te bestrijden. Grappig detail: de eerste uitruk van Wilco was ook met zijn vader, bij een gasexplosie in de Vinkenbuurt. Zijn vader zat toen op de ambulance.

BRANDWEERVERENIGING NIEUWLEUSEN

Bij de brandweer in Nieuwleusen wordt het hele jaar door van alles georganiseerd: een nieuwjaarsborrel, een dagje uit met partners, een kindermiddag, oktoberfeest en af en toe gaan ze zelfs een weekend weg met z'n allen. Dit wordt betaald uit de pot van de personeelsvereniging. Iedereen legt een beetje in van zijn (uitruk)vergoeding. Het is niet verplicht, maar iedereen doet eraan mee. Het voelt echt als een vereniging.

BRANDWEER SPEELT OOK THUIS EEN ROL

Thuis gaat het vaak over de brandweer. Sommige dingen zijn al helemaal normaal geworden: met kerst blijven ze vaak in Nieuwleusen voor de beschikbaarheid, visite mag niet voor de auto's parkeren en 's nachts liggen de kleren klaar. Nu Ruben ook bij de brandweer zit, gaan er soms midden in de nacht twee piepers af. Dan is het hele huis wakker. De achterblijvers volgen alles via P2000 en leven mee.

Samen werken aan brandveilige woongebouwen

TEKST: LAURA BURGMAN BEELD: LAURA BURGMAN EN MARJOLEIN VLOEDGRAVEN

Collega's op verschillende brandweerposten oefenden de afgelopen tijd in woongebouwen in de regio. Om zo onszelf en de bewoners beter voor te bereiden op (en het voorkomen van) brand. Ook in een aantal woongebouwen van deltaWonen werd geoefend. Met als mooi extra resultaat van deze samenwerking dat er nu ook voorlichting komt voor personeel van deltaWonen. Tessa Lenderink, woonconsulent Zwolle-Midden bij deltaWonen, vertelt over deze samenwerking.

"Toen we als deltaWonen benaderd werden of er in onze woongebouwen geoefend mocht worden, werden we direct enthousiast. Samen met de woonconsulenten uit andere gebieden hebben we heel bewust gekeken of en welke van onze gebouwen in aanmerking kwamen. Zo kwamen we samen met de brandweer tot de vijf wooncomplexen, waarvan twee in Kampen en drie in Zwolle, waar nu uiteindelijk geoefend is. Het is mooi om te zien dat we dat nu ook kunnen uitbreiden met een voorlichting voor onze eigen medewerkers."

Ongeveer vijftig medewerkers van deltaWonen die in de verschillende werkgebieden actief zijn, krijgen komend najaar de voorlichting gericht op brandveilige woongebouwen. Tessa: "Als het gaat om (brand)veiligheid delen we nu binnen deltaWonen vooral de basisinformatie die bij ons bekend is. Denk bijvoorbeeld aan geen scootmobielen in de gang of losgekoppelde rookmelders. Daar handhaven we ook echt op, maar in de praktijk merken we toch dat

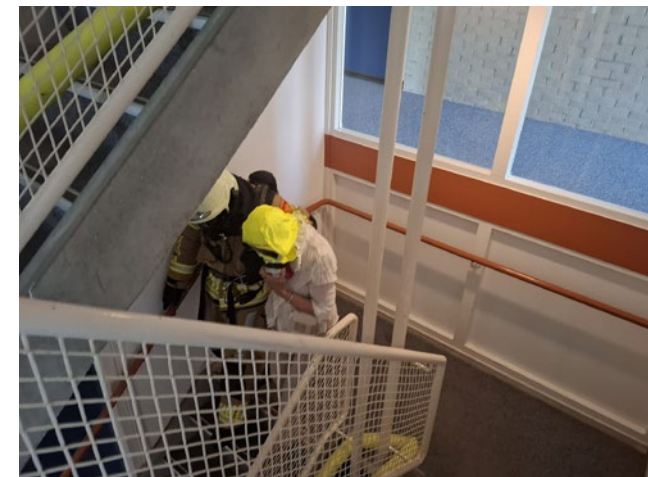

we niet altijd op een lijn zitten en dat de informatie echt uitgebreider kan. We merken ook verschil in kennisniveau; er zijn medewerkers die al heel veel ervaring hebben, maar ook nieuwe collega's die het moeten doen met de basisinformatie die beschikbaar is."

"Een voorlichting vanuit de brandweer kan ons daarom helpen en zorgen dat onze kennis verder uitgebreid en geactualiseerd wordt. Bovendien draagt het eraan bij dat we allemaal vanuit dezelfde kennis en basis handelen. Ik hoop ook dat het voor onze collega's makkelijker wordt om de kennis toe te passen in de praktijk. Ze kunnen de info die ze krijgen meenemen naar de controles die ze doen of tijdens maatwerkoplossingen zoals een voorlichtingsmoment na een incident."

KANSEN VOOR DE TOEKOMST

"De samenwerking met de brandweer is fijn, loopt heel goed en er zijn korte lijntjes. Naast de voorlichting voor onze medewerkers zie ik daarom echt mogelijkheden om in de toekomst samen te blijven werken. Zeker op het gebied van gezamenlijk oefenen. We merken dat dit echt voor (meer) bewustwording bij ons en onze bewoners zorgt. Het maakt echt indruk en we merken dat er een hoge bereidheid is om mee te werken. Ook stelt het bewoners gerust en kunnen we een stukje onzekerheid wegnemen en ze voorbereiden op wat ze kunnen verwachten als het misgaat. Dat is heel waardevol."

Marjolein Vloedgraven, projectleider brandveilige woongebouwen: "De voorlichting voor medewerkers van deltaWonen wordt op maat gemaakt en is in de brandweerkazerne. Zo krijgen ze aan de ene kant meer informatie over brandveiligheid zoals het belang van rookmelders, zelfsluitende deuren, het vrijhouden van de vluchtwegen en de gevaren van CO. En aan de andere kant krijgen ze een inkijkje in onze brandweerorganisatie. Door te laten zien hoe wij werken, wat wij nodig hebben bij een calamiteit en te bespreken hoe we elkaar kunnen helpen, kunnen we elkaar versterken en beter samenwerken. De medewerkers van deltaWonen zijn immers onze ogen en oren in de gebouwen. Door hen bewuster te maken van de gevaren en wat ze kunnen doen als het toch misgaat. Die extra achtergrondinformatie helpt om nog beter toezicht te houden en mogelijk zelfs incidenten te voorkomen."

In de periode van 2024 t/m 2025 werden er in vijf gebouwen van deltaWonen oefeningen georganiseerd. Ook een deel van de bewoners oefenden mee.

- Bregittenplein, Kampen
- Wortmanflat, Kampen
- Van der Capellenstraat, Zwolle
- Nieuwstraat, Oude Kerk Zwolle
- Keersluis, Zwolle

Scan de code en doe zelf thuis ook een woningcheck en test je vluchtplan.

Van vingervijzen naar handreiking: visie op leren en ontwikkelen

TEKST: WENDY BRINKHUIS BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Bij de brandweer draait alles om vakbekwaamheid. Maar leren stopt niet als je je diploma hebt. Eelco Vonk en Gerry de Laet vertellen hoe we binnen Veiligheidsregio IJsselland blijven investeren in training, een open leercultuur en het bespreken van fouten. Want alleen zo blijven we samen groeien. Gaat er iets mis? Dan vragen we: wat kunnen anderen hiervan leren?

Brandweerwerk is mensenwerk. Fouten maken hoort erbij, maar het belangrijkste is: wat doen we ermee? Eelco, teamleider vakbekwaamheid, en Gerry, arbo-coördinator, vinden dat we als organisatie altijd moeten blijven leren. Niet alleen tijdens de opleiding, maar juist ook daarna.

“Ons vak is breed. Van ademlucht tot duiken en kraanbediening, iedereen moet van alles wat kunnen maar niet iedereen is expert. Het draait om samenwerken en weten wie waar goed in is.”

We gebruiken handige hulpmiddelen, zoals oefenkaarten en instructiefilms op Canvas. “Maar echt leren doe je tijdens het oefenen. We willen meer aandacht voor het benoemen van de oefendoelen en daar achteraf goed op terugkomen,” zegt Eelco.

FOUTEN MAKEN MAG

Onze visie op leren en ontwikkelen zegt het al: we zijn een organisatie waar je kunt leren, fouten mag maken en jezelf kunt ontwikkelen. Daarbij staat vakmanschap centraal – niet alleen bij de brandweer, maar in de hele organisatie. Iedere medewerker is onderdeel van de leeromgeving van collega's.

“De vraag moet dan zijn: wat kunnen anderen hiervan leren? En niet: wie heeft het fout gedaan. Nieuwe collega's brengen frisse kennis mee, daar leren we allemaal van.”

Gerry de Laet:

“Fouten maken mag, zolang het maar veilig gebeurt”

We willen graag een cultuur waarin mensen nieuwsgierig zijn, verantwoordelijkheid nemen en ook sociale vaardigheden belangrijk zijn. En je leert natuurlijk het meeste in de praktijk. Een kraan van de HV bedienen leer je niet uit een boekje. Dat moet je doen. Virtueel oefenen is handig, maar het echte werk blijft nodig.”

We willen geen organisatie zijn die afrekenet, maar een lerende organisatie. Zo blijven we vakbekwaam en werken we veilig. De komende jaren zetten we daarom extra in op het versterken van onze visie op leren en ontwikkelen.

Scan de QR-code voor meer informatie

Samen Digitaal Werken

Een terugblik op een grote stap vooruit

TEKST: JOLANDA KOOPMAN BEELD: ROAN VAN DAM

Sebastiaan van Buuren en Jan-Anne ter Horst werkten samen in de projectgroep die de overstap naar Microsoft 365 regelde. Dat deden ze voor zowel de veiligheidsregio als de GGD. In totaal ging het om 1.800 gebruikers op zestig locaties. Een grote klus dus! Maar ook een mooie kans om samen vooruit te gaan. In dit interview kijken ze terug op deze digitale verandering.

^Sebastiaan van Buuren, teamleider ICT

WAAROM MOESTEN WE OVERSTAPPEN OP MICROSOFT 365?

Sebastiaan: "We werken nu veel meer online en op verschillende plekken. Ons oude systeem was verouderd en werkte niet goed samen. Het moest makkelijker, veiliger en klaar zijn voor de toekomst. In het plan stonden daarom drie belangrijke punten centraal: gebruiksvriendelijkheid, veiligheid en beheersbaarheid. Die drie punten zijn de rode draad geweest in het hele project."

HOE ZIJN JULLIE BEGONNEN?

Jan-Anne: "Toen de managementteams het plan goedgekeurd hadden, zijn we begonnen met de voorbereidingen. We stelden een projectgroep en werkgroepen samen. In elke werkgroep zat iemand uit de projectgroep om overzicht te houden. Elke werkgroep kreeg een duidelijke opdracht: maak een plan van aanpak en geef aan wat je nodig hebt, zoals hulp van een externe partij. Mijn taak was om al die plannen samen te voegen tot één strategie. We moesten kiezen: doen we het stap voor stap, per afdeling, of alles tegelijk? We kozen voor alles in één keer."

DE ACHT WERKGROEPEN:

1. Adoptie
2. Landingspagina
3. Datamigratie
4. Mailmigratie
5. Informatiebeveiliging
6. Werkplek
7. Koppelingen
8. Functionele & technische Inrichting

^Jan-Anne ter Horst, ICT architect

Sebastiaan: "Dat was de moeilijkste, maar ook de beste manier. Zo konden we veiligheid en gebruiksgemak het beste waarborgen. En het zorgde voor zo min mogelijk verstoring voor de gebruikers."

WAT VONDEN JULLIE HET LEUKSTE AAN DIT PROJECT?

Jan-Anne: "De samenwerking met collega's én leveranciers. We kozen er bewust voor om met meerdere leveranciers te werken. Daardoor moesten we zelf goed de regie houden. Dat was soms pittig, maar ook leerzaam. We bedachten bijvoorbeeld de 'Maandafsluiting', een vast moment waarop we elkaar bijpraatten over de voortgang."

WAT WAS DE GROOTSTE UITDAGING?

Jan-Anne: "Het maken van het migratieplan. Hoe zorg je ervoor dat twee crisisorganisaties zonder problemen overstappen op een nieuw systeem? Alles moest blijven draaien. Een simpel voorbeeld: e-mail mochten we alleen overdag overzetten. 's Nachts terugdraaien was namelijk geen optie als er iets misging."

Sebastiaan: "De grootste uitdaging was een aanpak vinden die werkte voor beide organisaties. Ze hadden soms andere wensen. Dan moest je kiezen: met wie ga je mee, en tegen wie zeg je nee? Die afweging maakten we steeds opnieuw. Vooral in de laatste technische fase kwam alles samen: techniek, planning en communicatie moesten perfect op elkaar aansluiten. Als die niet samenwerken, loop je vast."

Dat we zó veel zelf hebben gedaan! Heel veel collega's hebben hieraan meegewerkt. Dat is echt iets om trots op te zijn.

ZOUDEN JULLIE ACHTERAF IETS ANDERS DOEN?

Sebastiaan: "Nee, eigenlijk niet. Natuurlijk ging er weleens iets mis, dat hoort erbij. Je kunt niet alles vooraf bedenken. Misschien hadden we in de laatste fase wat meer mensen nodig voor de uitvoering. We hadden veel denkkracht, maar het uitvoeren kostte uiteindelijk ook veel tijd."

WAAR ZIJN JULLIE TROTS OP?

Jan-Anne: "Dat we zó veel zelf hebben gedaan! Heel veel collega's hebben hieraan meegewerkt. Dat is echt iets om trots op te zijn. Soms was het spannend om besluiten te nemen, maar dat hoort bij een groot project. We kregen het vertrouwen om het op onze manier te doen. En natuurlijk wil je het goed doen, maar een 7 is ook gewoon prima. Het hoeft niet altijd een 9 te zijn."

Sebastiaan: "Daar ben ik het helemaal mee eens. We gingen in minder dan een jaar van niets naar een volledig ingerichte Microsoft 365 omgeving. Dat was ontzettend ambitieus – maar het is ons samen gelukt."

Crisis? Deze collega's draaien hun hand er niet voor om

^v.l.n.r.: Gerben Klaren, Bianca de Greef, Gerco Schuitemaker, Menno Klunder, Martijn Korpel, Tom Meijerink, Arnold van der Werff en Eldert de Vries. Niet aanwezig op de foto: Dirk Jan Pullen, Marc Smellink en Ursela de Lange

Meer leren over de theorie van een crisis, oefenen in de praktijk, van elkaar leren, jezelf beter leren kennen en werken aan je vaardigheden – afgelopen maanden stond dit centraal en was het zwoegen voor twaalf collega's en medewerkers van de gemeente die werden opgeleid als crisismanager.

TEKST: BIANCA DE GREEF BEELD: ROAN VAN DAM

De term 'crisismanager' zegt natuurlijk al iets, maar lang niet alles. Daarom nemen we je mee in deze nieuwe rol binnen onze veiligheidsregio.

LIZETTE TIJINK, MANAGER RISICO- EN CRISISBEHEERSING

Waarom heeft regio IJsselland crisismanagers?

"Crises veranderen. Eerder waren ze vaak kort en heftig. Nu duren ze soms veel langer. Ook zijn de gevolgen vaak groter, zowel voor mensen als voor de omgeving. Daarom willen we in onze regio beter voorbereid zijn. Een doel uit het programma 'Vandaag voorbereid op morgen' is dat we ervoor moeten zorgen dat we allemaal op dezelfde manier

werken tijdens een crisis, zodat we sneller en effectiever kunnen handelen. Burgemeesters gaven daarbij een duidelijke boodschap: "Wat je zelden doet, doe je zelden goed." Er was behoefte aan een klein, specialistisch team dat goed getraind is in het leiden, coördineren en ondersteunen van crisisteams. Zo zorgen ze dat belangrijke, bestuurlijke beslissingen sneller en beter genomen worden."

Deze mensen noemen we crisismanagers. Ze komen niet alleen vanuit de veiligheidsregio, maar bijvoorbeeld ook vanuit gemeenten. Ze hebben allemaal dezelfde training gehad, houden dezelfde werkwijze aan en kunnen in de hele regio worden ingezet.

EN NU?

Afgelopen tijd namen operationeel leiders de nieuwe rol al op zich – met positieve ervaringen. Zoals een burgemeester zei: "Als een crisismanager het proces als technisch voorzitter overneemt, krijg ik als bestuurder ruimte om me op de besluiten te richten." De crisismanagers zijn nu helemaal klaar om ingezet te worden. In allerlei soorten situaties, bij partners in onze regio.

WAT DOET EEN CRISISMANAGER?

Een crisismanager kun je voor verschillende dingen inzetten, zoals:

- Het leiden van een overleg met het beleidsteam (dan is de crisismanager technisch voorzitter);
- Kijken wat er gebeurt tijdens een crisis en daar verslag van doen (als waarnemer);
- Een regionaal team opzetten en leiden als de crisis langer duurt (dit heet een RCT, regionaal crisisteam);
- Leerbijeenkomsten organiseren om van een crisis te leren (ook wel leerarena's genoemd);
- Het geven van trainingen;
- En andere taken in overleg.

meer betekenen en mijn rol verbreden. Als crisismanager kan ik nu op meer manieren helpen bij een crisis: in de uitvoering, in de organisatie en in het overleg met bestuurders. Natuurlijk hoop ik dat er geen crisis komt, maar als het wel gebeurt dan ben ik er klaar voor."

^Menno Klunder

GERCO SCHUITENMAKER, PROGRAMMA MANAGER LEEFOMGEVING GEMEENTE DEVENTER

Jij werkt in Deventer vooral aan de fysieke leef-omgeving. Waarom kies je dan ook voor deze rol?

"Ik heb dertien jaar bij de Landmacht gewerkt. Daar was ik onder andere pelotonscommandant. Het was een actieve, operationele omgeving waarin ik vaak leiding gaf tijdens crisissituaties. Dat past goed bij mij: snel schakelen, duidelijk zijn en iets betekenen als dat echt nodig is. De rol van crisismanager sluit daar goed bij aan. De afgelopen maanden heb ik veel geleerd, geoefend en samen met anderen getraind. Nu wil ik die ervaring graag gebruiken en opnieuw iets betekenen binnen de wereld van veiligheid."

^Gerco Schuitemaker

^Lizette Tijink

MENNO KLUNDER, SPECIALIST OPERATIONELE VOORBEREIDING

Waarom heb jij je hiervoor aangemeld?

"Ik ben brandweerman in hart en nieren. Maar tijdens de crisishulpverlening zag ik hoe belangrijk het is om goed samen te werken met andere organisaties. Als je elkaars kennis gebruikt, kom je samen tot veel betere oplossingen. Dat gaf mij energie. Ik vind samenwerken met verschillende partijen fijn en dat doe ik al als leider CoPI. Maar omdat grote GRIP-incidenten niet zo vaak voorkomen, wilde ik

achterop

Magneetvissen levert mooie verhalen op

TEKST: JANNY NIJSINGH BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Stilzitten is geen optie voor Wim Kloeze. Nou ja, behalve met een hengel in alle vroegte langs de waterkant. Daarvoor maakt hij graag een uitzondering. Vijf jaar geleden kwam er een nieuwe hobby bij: magneetvissen. "Het begon met een metaaldetector en al gauw kwam daar een magneet bij. Eerst een lichte en nu een met een aantrekkingskracht van 1.600 kilo."

Wim is chauffeur/pompbediener bij Brandweer Dedemsvaart, regiovrijwilliger in Zwolle en Kampen en lid van Handcrew Overijssel voor natuurbrandbestrijding. Ook is hij inzetbaar als leerwerkplekbegeleider en oefenleider. Naast zijn baan en inzet voor de brandweer kun je hem thuis aantreffen, bezig met weer een nieuwe fase van de grote verbouwing.

Weekendje Scheveningen

Magneetvissen staat even op een laag pitje vanwege de volle weken. "Komende zomer gaan we er vast weer op uit." Samen met zijn vismaatje heeft hij heel wat bijzondere vondsten gedaan. "Je kunt het zo gek niet bedenken. Munten, naaimachines, stereotorens, gevelkachels, brommers, een metalen landhek met fietsen eraan vast. Alles bij elkaar wel zes karren vol. We hebben het naar de oudijzerboer gebracht. Van de opbrengst konden we een weekendje Scheveningen combineren met een bezoek aan mijn zus." Ook de Haagse grachten werden geïnspecteerd door de magneetvissers. "We haalden onder andere een deelscooter en e-bike van GO, een fiets en een winkelwagen naar boven."

Hulpmiddelen

Naast de magneet heeft Wim diverse hulpmiddelen om professioneel met zijn hobby aan de slag te kunnen. Onder andere een waadpak, zeefschep en prikstok met verlengstuk zijn onderdeel van de uitrusting. En als een vondst te zwaar is om naar boven te halen? "Geen probleem. Dan zet ik gewoon de auto ervoor," grijnst Wim.

Bijzonder verhaal

Een vondst kan een bijzonder verhaal opleveren. Zo haalde Wim eens een gezonken kunststof bootje naar de kant met een dreghaak. "Die was van twee jongetjes, ontdekte ik bij toeval op Facebook. Ze waren hartstikke blij. En in Nieuwleusen vonden we een beeld van een arend. Die was van Go Ahead Eagles en kon terug naar de eigenaar." Ook een vistas vol kunstaas voor snoeken past in het rijtje bijzondere verhalen. "Er zat een visakte bij. De eigenaar bleek tien jaar geleden te zijn overleden. Nu heeft het bij mij een nieuwe bestemming."